

"Думите на свободата"

Този година е 2026 и става точно 150 години от
прилското въстание от 1876 г. Българите тогава са живе
в почти 5 века под турско владичество и не са били а
дни. Не са могли да решават сами за себе си, ня
са нормални граждани, не са можели да говорят свобод
каквото мислят или да правят, каквото искат. Имало е и
мели хора като Георги Бенковски, Васил Левски, Христ
ботев и Пандор Кадешков, които са се опълчвали на вла
сти. Подготовка е била тайна и е имало революционни ко
ти. На 14 април в местността Оборище близо до Танагн
ище са се събрали над 300 души и са решили кога
започне. Но на 20 април в Копривщица избухва пер
ащото турците тръгнали да арестуват част от революц
рите. После се вдигат и в Танагюрище, където създава
ри временно правителство. Хората са се борили с каквото
мат-стари пушки, ножове, сопи, дори сръце. Били са
около 10000 въоръжени мъже срещу много по-голяма
урска войска. Въстанието трае само няколко дни,
е било много смело. Турците го потушават жестоко. В
или са погости 200 села, опожарили са много къщи
ъркви и училища. В Батак и Терушица са станали
тражни кланета - в Батак над 3000 души са избити и
згорени живи в църквата. Общо жертвите са около 3
души - жени, деца, старци. Въпреки всичко тази борба
показала на целия свят, че българите искат свобода

Само две години по-късно, през 1878 г., идва Освобождението с помощта на Русия.

Борбата за свобода е била наистина тежка и страшна. Хората са знаели, че може да загинат, но не са могли повече да търпят робството. Те са се вдигнали с вяра, те ще живеят като свободни хора на своя земя. Както в "Тюч изгот", на Иван Вазов, където българите живеят под тежкото робство и тайно се отвяват за бунт, се вижда колко смелост и жертви са изнесени. Борбата за свобода е като голям огън в сърцата, който кара хората да дават всичко, макар тежки.

Днес свободата означава да можеш да правиш нормални неща без никой да ти забранява. Да ходиш на училище всеки ден, да учиш каквото ти харесва, да играеш футбол след часовете с приятел, да гледаш видеа на телефона си или да излизаш навън без страх. Свободата е да казваш каквото си мислиш, без да те наказват или да се криеш. Сега в България можем да пътуваме свободно в Европа, да говорим български навсякъде, да избираме сами как да живеем, когато си сме. Това са прости неща, но преди 150 години хората са умирали тогъно за тях и са умирали за тях. Свободата днес ни дава шанс да бъдем себе си и да не се страхуваме от нищо. Свободата днес е като топла слънчева светлина след дълго тъмна нощ на робство, както я описва Вазов. Тя ни кара да се чувстваме живи и да върваме, те можем да растем и да правим каквото ни е на сърце.

Свободата е ценност и днес, защото без нея животът става скучен и много ограничен. Никой не може да...

ти казва какво да правиш, какво да мислиш и какво да
твориш, се чувстваш като в затвор. Свободата дава
възможност да грешим, да се поправим, да помагам на друг
ите и да се развивам. Но трябва да я пазим всеки ден
и да я даваме лесно, заради страх или защото няко
ка да командва всички. Тя върви заедно с отговорност - да
вдъхаваш свободата на другите хора, да не се караш за
упости и да помагаш, когато можеш. Ако не я пазим, мо
ж да я загубим.

Като в „Опълченците на Шипка“, свободата е нещо св
ето се пази с много любов и смелост. Тя свети в сърц
и ни изпълня, те без нея всичко е празно и тъжно.
Ако Моисей да се върна назад в 1876 година и да го
а с българите, които се готвят за въстание, щях да им
кажа много важни неща. Щях да ги предупредя още на
20 април, че турците ще потнат да арестуват революц
ери и те трябва да си променят плановете. Моисе да им
кажа да започнат въстанието по-рано, за да не ги хванат
неподготвени. Щях да ги предупредя какво ще стане в
атак - те турците ще направят страшно клане и да
е опитат да спасят хората или да ги скрият. По не
нес знаем много за битките, щях да им кажа къде и
има засади, в кои села турците ще направят най-силни
за какво да внимават. Моисе да им обясня как да се
акуитят по-добре или къде да се скрият, за да има
по-малко жертви. Щях да им кажа: „Бъдете много въ
атерни, не се доверявайте на всички, защото има пре
атели, и се подгответе по-добре, за да не ви изненада
„Немили-недраги“ на Васил Левски“

са страдали далече от родината, гладни и преследвани
и пак са метнали и работили за свободна България. Те
те сени все още ни гледат от миналото. Тяхната
жертва е като везен огън, който никога не угасва и ни
поми отвътре.

На хората днес, особено на нас младите, може да кажа
не взимайте свободата за нещо, което винаги е било.
Ако сте се добре, бъдете добри с приятелите и семейството
и се карайте за глупости. Ако видите нещо нередно
кажете го спокойно. Помнете историята от 1876 година
"всичко, което се е случило тогава". Свободата не идва
сама, тя трябва да се пази всеки ден - като се учи, к
се помага вкъщи и като се ублачават другите.

Както в "Погледът", свободата е като тиста вода, която
трябва да пази и да не замърсяваме. Ние сме длъжни
а я предадем тиста и светла на тези след нас, за да
продължи да тече.

Свободата е най-важното нещо, което имаме. 150 год
и след Априлското въстание трябва да помним минало
а ценим настоящето и да мислим за бъдещето. Нека
пазим всеки ден, за да бъдем достойни за всички
които са дали живота си за нея. Така България
продължи да бъде свободна и силна.

Петър Митков Мижв За
ОУ "Иван Вазов" - Горна Ореховица